

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

OSIPOV Mihail XXXXX, *născut la XXXXX,*
domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.10.2018 – 11.10.2019;

Instanța de apel: 20.12.2019 – 19.02.2020;

Instanța de recurs: 03.07.2020 – 05.08.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 11 octombrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Osipov Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 349 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 de ore;

- art. 320¹ Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 de ore.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, lui Osipov Mihail i s-a stabilit pedeapsă definitivă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 de ore.

S-a admis cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare și s-a dispus încasarea de la Osipov Mihail în folosul statului a sumei de 1680 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, inculpatul la data de 23.07.2018 ora 07:40, aflându-se în XXXXX, intenționat, acționând în scopul sistării activității de serviciu al subofițerului de poliție al BPRO al DP mun. Chișinău, Tocarciuc Andrei, aflat la chemare, având în mână un cuțit de bucătărie, l-a amenințat

cu moartea și cu vătămarea integrității corporale, ulterior aruncând cuțitul în direcția acestuia.

Tot el, având scopul neexecutării intenționate a măsurilor stabilite de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana prin ordonanța din 07 noiembrie 2018 de protecție a victimei violenței în familie, Osipova Irina, sub un pretext formal, a venit la domiciliul comun din XXXXX, unde la acel moment se afla mama sa, refuzând să părăsească domiciliul victimei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Osipov Mihail să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal cu stabilirea pedepsei de 130 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod penal - a-i stabili o pedeapsă de 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Aplicând prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a stabili inculpatului pedeapsă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită de a adăugat complet pedeapsa neexecutată și stabilită prin sentința din 16.04.2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, de 86 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, stabilindu-i inculpatului pedeapsă definitivă de 286 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea cererii de apel procurorul a indicat că, deși, instanța de judecată a dat aprecierea corectă circumstanțelor de fapt a cauzei și l-a condamnat pe Osipov Mihail pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin. (1) și 320¹ Cod penal, stabilindu-i pedeapsa penală în limitele legale ale normelor Codului penal, totuși, instanța urma să dispună aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, deoarece Osipov Mihail nu a executat complet pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 16.04.2019.

Instanța de judecată, în opinia apelantului, la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație că prin scrisoarea din 25.07.2019 parvenită de la Biroul de Probațiune Ciocana s-a specificat că Osipov Mihail din pedeapsa stabilită prin sentința din 16.04.2019, de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității a executat 86 de ore, astfel instanța la stabilirea pedepsei urma să aplice prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal.

Instanța de judecată a motivat în sentință că a fost în imposibilitatea aplicării prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, din motivul necunoașterii la momentul pronunțării sentinței a numărul de ore de muncă neremunerată în folosul comunității neexecutate prin sentința anterioară, cu toate că a fost prezentată instanței de judecată până la susținerile verbale din 02.08.2019, informația respectivă de la Biroul de Probațiune, astfel, urma conform art. 383 alin. (1) din Codul de procedură penală să

reia cercetarea judecătorească prin încheiere motivată, pentru a constata anumite circumstanțe pentru o justă soluționare a cauzei, și anume numărul de ore de muncă neremunerată în folosul comunității neexecutate de către Osipov Mihail, însă acest fapt nu a avut loc.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2020, apelul procurorului a fost respins ca nefondat și s-a menținut sentința fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunile imputate, aplicându-i pedeapsă echitabilă și proporțională pentru faptele comise.

Instanța de apel analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și cu depozițiile oferite de inculpat, din care instanța a stabilit indubitabil că inculpatul a comis infracțiunile prevăzute de art. 349 alin. (1) și 320¹ Cod penal.

La individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La caz, instanța de apel a indicat că instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise. În acest sens, circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal, în privința inculpatului nu au fost stabilite. Circumstanțe agravante potrivit art. 77 Cod penal, nu au fost identificate, or ambele sentințe de condamnare pe care le are inculpatul, nu au fost prezentate de către acuzator pentru a fi anexate la dosar.

Instanța de fond justificat și întemeiat a reținut că inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod penal i-a stabilit pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 de ore și pentru infracțiunea prevăzută la art. 320¹ Cod penal, - pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 de ore.

La fel, instanța de fond a respectat prevederile art. 84 Cod penal și în temeiul alin. (1) al acestei norme justificat a cumulat parțial pedepsele, stabilindu-i pedeapsă definitivă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 de ore.

Instanța de apel nu a putut reține solicitarea acuzatorului de stat referitor la aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, or careva

materialele în acest sens la dosar nu au fost anexate. În motivare a menționat că nu poate dispune aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal, or procurorul atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, nu a prezentat careva date din care ar fi posibil de stabilit numărul orelor de muncă neremunerată în folosul comunității neexecutate, stabilite prin sentința anterioară.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivare recurentul a indicat că, instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație că prin scrisoarea din 25.07.2019 parvenită de la Biroul de Probațiune Ciocana s-a specificat că inculpatul din pedeapsa stabilită prin sentința din 16.04.2019 de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității a executat doar 86 de ore (vol-I, f.d. 165), astfel instanța la stabilirea pedepsei urma să aplice prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal.

În motivarea sentinței instanța a indicat despre imposibilitatea aplicării prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, din motivul necunoașterii la momentul pronunțării sentinței a numărului de ore de muncă neremunerată în folosul comunității neexecutate din sentința anterioară, cu toate că a fost prezentat instanței de judecată până la susținerile verbale din 02.08.2019 informația respectivă de la Biroul de Probațiune.

Acuzarea consideră concluziile instanței de apel în partea individualizării greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa judecării cauzei penale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă în recursul declarat temeiul de drept prevăzut la pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că drept temeiuri pentru recurs pot servi situațiile în care: *hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau*

instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau s-a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul constată că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs reține că, la solicitarea inculpatului, care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, cauza a fost examinată în procedură simplificată.

Instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluziile despre condamnarea lui Osipov Mihail în baza art. 349 alin. (1) și 320¹ Cod penal, să fie juste și întemeiate.

În textul recursului, acuzatorul indică nerespectarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, din motiv că inculpatul a executat din pedeapsa anterioară numai 86 de ore muncă neremunerată în folosul comunității din 200 ore stabilite de sentință.

Conform sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 16.04.2019, inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, și în baza art. 361¹ Cod de procedură penală și 84 alin. (4) Cod penal a fost stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 de ore.

În contextul celor expuse, procurorul în ședința de judecată primei instanțe a solicitat termen pentru prezentarea informației privitor la executarea pedepsei de către inculpat pe această sentință. A fost prezentată instanței scrisoarea de la Biroul de probațiune Ciocana din 25.07.2019, în care s-a indicat că Osipov Mihail a executat numai 86 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității (vol.-I, f.d. 165).

Neaplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal a fost motivul depunerii de către procuror a cererii de apel și de recurs, făcând trimitere la scrisoarea de la Biroul de probațiune Ciocana din 25.07.2019. Atât instanța de fond cât și cea de apel au cerut prezentarea informației veridice ce ar demonstra prezența pedepsei neexecutate, însă procurorul nu a prezentat astfel de probă.

Scrisoarea de la Biroul de probațiune Ciocana din 25.07.2019, este un act ce indică că inculpatul are 86 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității executată, dar este o copie anexată la materialele cauzei, în care lipsește ștampila și numărul de intrare a actului în instituție ce ar demonstra originea, veridicitatea și legalitatea actului parvenit.

În atare circumstanțe, nu pot fi considerate admisibile argumentele procurorului privitor la faptul că din probele cercetate de instanțe se dovedește indubitabil că este pedeapsa neexecutată de către inculpat.

Astfel, acuzatorul de stat nu a administrat careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care apreciate din punct de vedere al coroborării lor ar fi dovedit necesitatea aplicării prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal.

Mai mult ca atât, în cazul prezentării unui act veridic, întocmit în conformitate cu prevederile legale despre neexecutarea pedepsei pe o altă sentință, chestiunea poate fi soluționată la etapa de executare a pedepsei de către inculpat conform procedurii prevăzute de art. 469 alin. (1) pct. 11) și 471 Cod de procedură penală.

În asemenea condiții motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate, iar instanța de apel corect s-a expus asupra argumentului din apelul declarat, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat, sunt vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe OSIPOV Mihail XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 septembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion